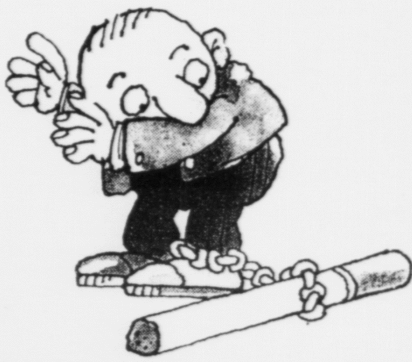

Úr ferðslulógini:

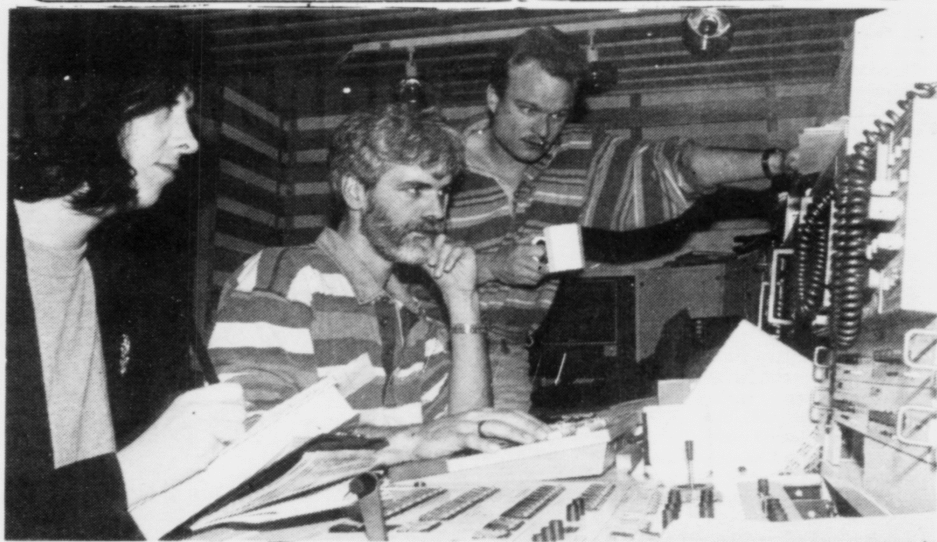
- Súkkla skal altíð halda seg høgumegin á teirri færbreyt, ið liggur longst høgumegin ferðsluleiðina. Súkkla má ikki koyra undir lóðini á øðrum akfari. Har rúmd er, kunnu tvær súkkur koyra lið um lið, um tað er vandaleyst og ongum til ampa.
- Súkkla, ið skal sneiða til vinstu, skal halda fram heilt tvørturum krossvegin og kann tástani fara at sneiða, tá ið tað fær verið uttan ampa fyri hina ferðsluna.
- Súkkur kunnu yvirhála onnur akfør á høgri síðu.
- Tá snarað verður til vinstu, mugu akfør ikki tarna súkkul og prutlum sum koyra beint fram.
- Bannað er at súkkla á gongubreytum, uttan so at annað er tilskilað av landsstýrinum. Súkkla skal verða leidd tvørtur um gongubreyt. Landsstýrið kann seta reglur um ferðing hjá súkkul á gongubreytum. Í slíkum førum eigur greinligt mark at vera millum tann partin av gongubreytini, sum súkkur kunnu ferðast eftur, og tann partin, ið er kannaður fólk til gongu.
- Súkkla (og prutl) kunnu bert koyra eftir súkkul breyt høgumegin við vegin ferðsluleiðina, um ikki annað er tilskilað við merking.
- Tann, ið súkkur, skal hava báðar fætur á ástiginum (pedalini), og ið hvussu so er, aðra hondina á stýrinum.
- Barn yngri enn seks ár má ikki súkkla uttan saman við einum 15 ára gomlum ella eldri, ið hyggur at tí.
- Súkkla má ikki flyta fleiri fólk, enn hon er ætlað til. Tó kunnu tvey børn yngri enn seks ár verða havd við á súkkul, um hon hevur serligt sæti, sum verjir beinini móti hjólsnældunum. Tann, sum stýrir súkkulni, skal í slíkum føri vera fyltur 15 ár.
- Ikki er loyvt at súkkla so mikið ávíkkaður av rúsdrekka, at tú ikki er førur fyri at koyra trygt.
- Tann ið setir súkkulna frá sær, skal læsa hana, uttan so at hon skal standa heilt stutt.

...og vit og skil

- Tað ræður um at hava bremsur, ljós og endurskin í lagi.
- Súkkulfólk ið er veika liðið í ferðsluni, so ver altíð á vardi.
- Visið sjálvsálit í ferðsluni. men takið ikki óráð fyri.
- Les ferðsluna av, fanga eyguni á bilførarunum, og tá tú veist, at tú ert sæddur stýr so avstað.
- Tað ringasta súkkulfólk ið kann gera, er at krógva seg burtur.
- Vegurin kann stundum vera so smalur, at tryggast er at taka eitt fult pláss á koyribreytini
- Viðhvørt kann vera tryggast at fara upp á gongubreytina.
- Visið av. Men er vegurin ringur, kann vera tryggast at hava báðar hendur á róðrinum.
- Børn eiga helst ikki at súkkla einsamall í ferðsluni, fyrr enn tey eru 10-11 ár.
- Keypið eina góða súkkul, sum klárar brekkurnar.
- Og haldið súkkulna í góðum standi.
- Nýtið fallhjálpm. Ringastu súkkulskóðarnir raka høvðið.
- Og til bilførararnar: Gevið súkkulnum gætur, tit eru ikki einsamallir á vegnum.

Lesarabrøv

Lýsingar í Sjónvvarpi Føroya

Ymiskt er sum lýsingarnar í SvF ljóða.

Ein lýsing, sum ofta er at siggja og hoyra er – fyrst buldur og brak, síðani ølflaskan, har proppurin er tikin av og ølið rennur niður eftir fløkuni, meðan sagt verður »Føroya Bjór ger veðrið betri«.

Satt at siga haldi eg lýsingina vera sera fjákuta, og ikki hava nakað við veruleikan at gera. – Eftir veðrinum at døma drekka føroyingar litið og einki øl.

Hinvegin, er hon so »ávirki-
lig« at í hugaheiminum verður
veðrið betri? Helt annars, at
ikki var loyvt at lýsa við
alkohol-tilboði.

Men tað, sum fær meg at
skriva, var tað sum hendi
seinasta hóskvöld í SvF. Har
var ein sending, sera áhuga-
verð, væl til rættis lögð – har
børn, avvarðandi at teimum,
sum høvdu rúsdrekkatrupul-
leikar, greiddu frá hvussu hetta
ávirkaði tey bæði sálárliga og
líkamliga, at líva undir slíkum

umstøðum. Tey vístu á tærvin
til stuðul og umsorgan til te,
sum vóru útsett fyri hesum
sama. Eisini tey, ið høvdu trupul-
leikan sjálvi av rúsevni,
søgdu barskan veruleika, um
hvussu trupult tað var at koma
burtur úr tí aftur. Eg eri ikki í
iva um, at henda sending gav
okkum øllum somlum nakað at
huga um. Ein sera álvarsom
»gripandi« løta.

Men álvaratos, Sjónvvarp
Føroya, næsta sum verður sent
(beint aftaná) er aftur henda

»slevandi øline«.

Eg hugsaði – nú er ovboðið,
eru tað »robottar«, sum sita har
uppi, ella er tað av verum gá-
loysni.

Í øllum førum sera óhósk-
liga sett saman.

Til seinast vil eg bara ynskja,
at tit í SvF geva tykkum betri
stundir at leggja sendingarnar
til rættis.

Vinarliga

Sólborg Dulavík

Inntøkutrygd

Tað er nógv frammi um inn-
tøkutrygdina hjá fiskimonnum
nú, og tað undrar meg sera
nógv, at tað ikki er gingið upp
fyri fakfelagsleiðarum og øð-
rum, hvussu langt vit eru kom-
nir nú. Her fæst onki at hanga
saman longur, fólk rým av
landinum, arbeiðsloysið er
20% og ein stórr partur av
fólkunum fær ikki endarnar at
røkka saman.

Tað er ófatiligt, at menn tora

alment at forsvara ta skipan,
sum vit nú hava við inntøku-
trygdini. Hendan skipan var
góð í 80'um, tá vit ikki finga
mannað skipini, men nú er
støðan tann øvugtá, við tí stóra
arbeiðsloysinum, sum vit nú
hava.

Eg øst, at tað er so lítil
solidaritvit í fólkunum, at
ongin vil viðganga, hvussu ó-
rímlig hendan skipan er.

Sum dømi kann eg taka:

Tann eina túrin í 1993 var eg
mynstraður í ca. 100 dagar, og
hýran var 201.000 kr. Hartil
fekk eg 4.378 kr. í dagstuden-
gingi úr lønjarvningargrunnin-
um. Hetta er ein dagløn upp á
ca. kr. 2.000. Eg haldi ikki vit
kunnu forsvara hetta yvir fyri
dønum ella yvir fyri teinum ar-
beiðsleysi.

Eg haldi eisini, at tað er
skeivt, at sjómenn, sum vinna
500.000 kr. í 10 mánaðir, sakt-

ans kunnu fáa løn úr lønjarv-
ningargrunninum hinar 2 mán-
aðurnar.

At lógin um inntøkutrygd
verður misbrúkt, skal eg ikki
siga, men at menn leggja
mystringina so til rættis, at
teir fáa sum mest, eisini úr
landskassum, tað er ein veru-
leiki.

Klaksvík, tann 17.3.1994
Jógvan Páll Poulsen

Tingast fyrri opnum skermi

Her er bara eitt at gera og tað er
at krevja, at danir koma til Fø-
roya at forhandla framman fyri
opnum skermi í Norðurlanda-
húsinum t.d. Tað gongur ikki
longur, at okkara lív og lagna
skal avgerast á huldulíka-
stigi. Føroya fólk má vita, hvat
forhandlað verður um. Alt
annað er tvælt.

Var henda løgna og óhugna-
liga kreppan verulig, so høvdu
okkara væl lærd fólk dugað at
sæð, at ferðastúðirslur og
upphald uttanlands er ein
tyngjandi byrða fyri útpínda
Føroyaland – tað er eyðsýnt, at
danir signalera vanliga føroy-
inginum hetta við víðferðini av
seinastu sendinevnd okkara.

Vit mugu spegla okkum í

Jákupi Sibba, tíverri, men hann
var so bara ta einu ferðina í
Danmark og forhandlaði. Hví?
Tí hann feldi sjálvur sviðan og
bar sjálvur útreiðslurnar og
tapið við. Tað manglar í dag hjá
okkum, tí her kunnu tey ráð-
andi syngja í kór fyri vanliga
føroyinginum: gongst tær illa,
gongst tær væl, lønina fáa vit
álkavæl. Tann meinbogi má
burturbeinast.

Ein verulig katastrofa rakar
øll í einum samfelag katastro-
falt. Henda er ikki natúrlig, tí
summi vita als ikki av henni, og
tá ruggar ikki rætt. Hvussu
gjørdist hóttaftal okkara
møguligt? Jú, við útlendskum
kapitali, sum floymdi inn yvir
okkum, so vit næstan drukn-

aðu í pengum. Høvdu vit biðið
um hetta? Ikki vanligi føroy-
ingurin, men alt samfelagið
gjørdist í ørviti, men marran
kom so.

Vit mugu fáa møguleika at
virka okkum burtur úr hesum
ruðuleika. At reka arbeiðsførar
familjur av landinum er okkum
til óbótaligan skaða, tey mugu
sleppa heim aftur til síni hús,
sum tey jú ikki kundu flyta í ú-
legd við sær.

Danir mugu geva okkum
okkara part av kapitalinum fyri
Mjorkadal, sum teir gjøgnum
árinu hava fingið frá NATO, tí
støðin varð plaserad í Føroyum
við stórum atomkrígsvanda. Hvat
løgdu stóru londini í, um
eini 40.000 føroysk frell fóru

fyrir skeytið, um so var, at atom-
kríggj skuldi brostið á tá í tí
tíðini? Har eiga vit pening á hjá
dønum, eingin ivi um tað.
Krevjið uppperðina nú.

Spirin til sethúsakreppuna í
dag varð gróðursettur við
Mjorkadalstíðni, tá fóru hús-
leigar og -prisirnir av lagi, tað
er vist.

Milliárdaskuldini mugu vit
sleppa undan, tað sigur vanligt
vit og skil, at so fá fólk kunnu
ikki bera slíka skuld. Við
NATO-pengunum kunnu vit
varðveita og skapa virkseini
aftur.

Eyðna Djurhuus